
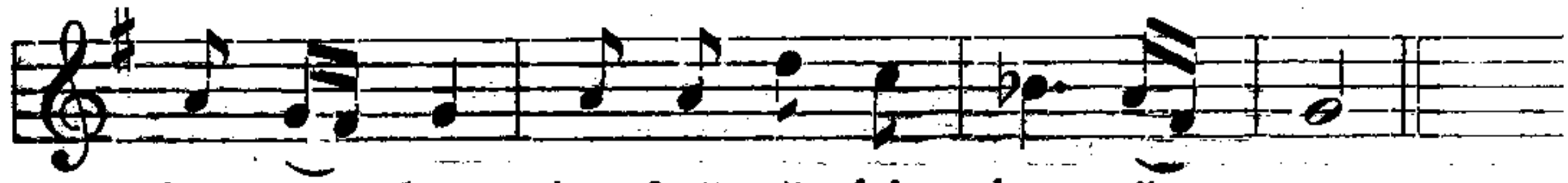

944.

Z V. Pavlovic.

Co dě-láš, že ne-dáš ej ko - ní-čko - vi se - na, co si za

ho - spo-dář, ja dyž tě bi - je že - na.

Co děláš, že nedáš
ej koníčkovi sena?
Co si za hospodář,
ja dyž tě bije žena?

Povídej, povídej,
ej povídati mosíš,
od kerej panenky
ej ty pérečko nosíš.

945.

Z Hovorán.

Suš. 670, Bart. II. 240.

Volněji.

Za tú na-šú sto-do-řenkú ro-ste kmínek, u - vá - za - la,

že-na mu-ža, za ře - mí-něk.

Za tú našú stodořenkú
roste kmínek,
uvázala, žena muža,
za řemínek.

Moja ženo, ožahřeno,
pusť mně s něho,
nebudu ti nadávati,
»psí kořeno«.

946.

Z Jasenky u Vsetína.

Suš. 670, Bart. II. 240.

Živě.

Za ú na-šú sto-do-řen-kú roste kmínek, u - vá - za - la

že-na mu-ža za ře - mí-něk. Že-no mo-ja, du-šo mo-ja,

proč ňa vá-žeš? Dyž já to-bě všecko dělám, co ně kážeš.